

פ' ת"ס

ע"פ א במ"י פ"א מ"ב
מכאן ומכאן כלל
י :

ב ג מ"ה ט"ז פ"א מ"ב :

פ"ד ר מ"י ט"ז מ"ב
מכאן ומכאן מ"ב :

פ"ב ה"ג מ"ה ט"ז מ"ב
מימיה מ"ב :

פ"ג ו מ"י ט"ז מ"ב
אסירי כהן מ"ב :
ו [מ"י ט"ז מ"ב] :

הנהגות מדר"ב

רנשבורג
[א] ג' ה' ל' ט' ט"ז ט"ח
לפניו ורביעי שנת
לפניו כ"ב [ב] ח"ט
ל' ט"ז ט"ח ט"ט
ורביעי שנת לפניו ל' ט"ז
[ג] בעין משפט לפניו ל' ט"ז
מ"י פ"ח מ"ב פ"ח
ה"א :

כל הנכנסים של פסח
ל' ט"ז ט"ח ט"ט
דרכי כ"ב
גמ' כ"ב נכנסים
אלו ורביעי מ"ב מ"ב
ומשכך המעשה ל' ט"ז
ל' ט"ז ט"ח ט"ט
מ"י . מ"ב .

[נכנסים כ"ב]

ה"א

תוספי דרא"ש

וקתני רישא דהנהגה
ראייה של זבוב פשיא
שומרה יום כנגד יום .
אלמא לב"ש שומרה
יום כנגד יום תולין .
היה לו שאר קא פריך
דב"ש וב"ה פליגי
ברואה ראייה אחת
בשומרה דאורייתא דב"ה
שמי ליה בעל קרי
וב"ש שמי ליה כחשומרה
יום כנגד יום דאורייתא .
ו"ל דאם אחת רב"ש
בשומרה משכב ומשכב
בעי אשילי לא אחת
לא דחה ליה לביטור
כחשומרה יום כנגד יום
דלא ליה לביטור לשמי
אחת בשלא אחת
קודם כמי דאח ראייה
אחת של זבוב : לא
היינו כחשומרה יום
כנגד יום אלא אימא
בבעל שומרה יום
כנגד יום . הנהגה דרב
היא מדין תוך י"ב
בלא אחת כמי י"ב
בשומרה כדקאמר רב
יוסף ליל אף אן נכ
ניגמא ור"ב דב"ה קאמר
דב"ה בשלא אחת
דב"ה פורד הוא תוך
בשומרה פלגא ביה

א"ר ארמו כמעט שומרת יום כנגד יום . וקשה ל"כ מסקין
דשומרת יום כנגד יום נשמי קלה אין טועלה ממחא משכב
ומשכב והא ראייה טעלה ביום שלאחריו ושמשא אח ביהא ור"כ רחשה
ממחאין משכב ומשכב וממחאין משמש לכן רביס דק"י אחרוייהו
היא וטועלה וליכא למימר רחשה שא"י
דהא ממחא מילחא דרב יוסף ור"ה
רב סגא ו"ל דקך ממחא דהכא
לישבי מילחא דרב סגא אחא דלא
הק"י ליה כחשומרה ומיהא מילחא דרב
יוסף דאח ומחא נמי טפי לרב סגא
דלא הק"י מאי קמ"ל דודא רחשה
שא"י כדמחך אב"י מילחיה דרב
סגא וכבר רב סגא דלענן טועלה
דלא שכ"ח אי"ן לן למימר רחשה
שא"י אבל גריק דקשה בה דמיס אפי'
לא רחשה גרויק אפ"ו רחשה כי היכי
דגרויק רחשה ביום א"ו רחשה כי היכי
פוך י"א ור"ג דר"הית י"ב אינה
סתיגה ועוד אור"י דלפ"ו קיימא
מילחא דרב יוסף ניהא דלא קשה
ממחא' דודא ביום שלאחריו דהייט
ביום י"ב דקשה טועל גבה לליכא
אסיר אורייתא ממחא טועל משכב
ומשכב אור"י דלא רחשה אבל פוך
י"א יום כשמי קמ"ל דגבי דיה
לא מפלגין בין רחשה ללא רחשה
מ"ח טועל אי"ן ממחא משכב ומשכב
אלא כרחשה : **ב"א** טעא אי"ן .
פ' כקנטרס מאי טעא טועל דלא
ממחא משכב ומשכב וזמיה דהייט
האי פריך כב"ר כי מאי טעא טועל
דלא ממחא משכב ומשכב ו"ל
דמטיקרא פריך משום להאי דיה
וכי משמי דלא קשה ביה דמיס פריך
ולמחא משום להאי דיה ור"י מפרש
מ"ש דליה רחשה רחשה אחת של זבוב
דשומרה כחשומרה ומשכב שכן רחשה
לשמה ואין ממחא אל"פ פ' תליה
אם יראה ולא לא יראה סטורין ומאי
טעא אי"ן די רחשה פוך י"א יום
דממחא משכב ומשכב ור"ג דלא
רחשה לרב סגא מיהו לא דמי דהתם
משום די רחשה סתיגה ולכך החמירו
בלא רחשה אבל זב' אפ"ו יראה לא
יסתר לך כהן אל"פ פ' טעא אי"ן די
טעלה יום שלאחר י"א יום ושמשא
ורחשה דממחא משכב ומשכב בלא
תליה אור"י דהתם נמי אין סתיגה
וליה פירוש דפרשין דרחשה ל"ו
דלאמרי רחשה שא"י אבל לא רחשה
תולין שוין רחשה ואל"פ תלי
לוג שנת [ג] ורביעי יין לגכ"ר .

נראה דהכי שמש מרביה וגרסינהו א"ר ר"ע חק עליו מכל שלשה אלה
דאמר לקמן גבי אחד עשר יום הלכתא לר' אלעזר בן עזריה קרא
לרבי עקיבא והוא הדין נמי דבשלישי פליגי אור"י דלא לשכחן :
ר"ב יוחנן אמר הלכה אחד עשר . תימה במאי פליגי ר' יוחנן ור"ל
הא רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא בתשטין הימים שבתוך
אחד עשר דשיכ"ח ביה וזכה אבל בשמור אחד עשר לא איירי כלל וכן
משמע מדפרין לקמן גבי קראי נינהו ואי איירי בהלכתא אחד עשר
לישני קרא למנין הימים שהיא זכה והלכתא לשמור אחד עשר ויש לומר
דודאי הלכה דקאמר רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא במנין הימים
דשיכ"ח ביה וזכה ור"ב יוחנן ור"ל כבכר"ה בעלמא פליגי דרבי יוחנן קאמר
כיון דיוס שאחר י"א הוא גזוזת אין י"א לרין ספירה (ג) ור"ל כב"ר
דאפ"ו שמור אי"ן בעשה לעשירי כיון דאי"ן ראי להלקרף לזכה גדולה לזכה אל"פ ב' ימים והשתא ניהא דהש"ס פריך שפיר קראי טעא :

ותריא . כוז כר"ה רחשה : המסיט את רחשה : טעור נחשית
את המסיטה רחשה : ב"ש אומרים תולין . אם יחזור הזבוב ורחשה היום
שמי' נמלא זב גמור למפרע חוז ממחא נמשא : ובי"ה מטהרין .
כמסיט את הקרי דלא ממחא נמשא : משכבות ומשכבות כ"ר . אלמא
תורה אור מדמקשי ב"ש רחשה רחשה לשומרת
יום וקמי משכב ומשכב של בין
רחשה רחשה לשמי תולין אלמא
משכב ומשכב דשומרת יום כשמי קלה
תולין ואלו לא מרחש טעוריה דוקא
כשמי אבל מרחש לא סלקא לא טעוריה
טעילה עד שמשמור קלת שמי וכל
ומן שלח טעלה זכה היא : אלא אימא
בכרעל שומרת יום . דמדה רב הווא
כבעילה כשמי לאחר טעילה שהיא
תולה כל ומן שלח רחשה ואין טומאה
עליו אפ"ו מדרכין : מאי טעא אי"ן .
נועל : דלא טעמא ומישב רחשה
דליה ומאי טעא אי"ן דממחא : אידו
דלא שכ"ח ביה דמיס לא גזוז ביה
רבנן . לטמא משכב ומשכב כל ומן
שלח רחשה לאחר תשמיש : ומאי טעא
משכב ומשכב . כיון דלמרת אי"ן
דשמי כה דמיס גזוז כה רבנן מאי
טעא . נועל דלא גזוז ביה רבנן
סטמאלטו : דבר הכל . ואפ"ו ב"ש
זקמי כשמי שבתוך י"א מגעה תלי
וקשיא לרב הווא : עשירי . אין לו
לרין לזכה שאין מלקרף עמו אל"פ
י"א דהו לכו מרי : כחשיעי . דפשיטא
כי ליה דעמי שימור אם רחשה זו
דהא רחש לביהא לר"י זכה גמורה :
אף עשירי . אם המסילה לרחות זו :
בעי שימור . י"א כנגדו אור"י דליה
רחשה לנכא לר"י זכה גמורה : כ"י .
ל"ב דלמרי לא בעי שימור : בשמן
בשמן . גבי רבוכה של תודה כממחא
כ"ב [ג] מדות (דף ט"ז) . דתחית והקריב
על זבח המזבח וכמיז מילחא שומן
ומיחא אפ"ו נאמר כשמן היימי אומר
כל המנחות ללוג מ"ל כשמן כשמן
דחלות ורקיקין הו ריבוי אחר ריבוי
למעט לחי לוג : איני שומע לך .
ללמד דבר זה מן המקרא שהלכה
למשה מסמי על פה הווא : שברך נדה
לגדה . בין סוף נדה למחלת נדה
משכלו ימי נדה אינה מותרת להיות
נדה ליטב לראיה אחת ששה והוא
עד שיכלו י"א יום : מאי הלכה .

דממחא משכב ומשכב וזמיה דהייט
האי פריך כב"ר כי מאי טעא טועל
דלא ממחא משכב ומשכב ו"ל
דמטיקרא פריך משום להאי דיה
וכי משמי דלא קשה ביה דמיס פריך
ולמחא משום להאי דיה ור"י מפרש
מ"ש דליה רחשה רחשה אחת של זבוב
דשומרה כחשומרה ומשכב שכן רחשה
לשמה ואין ממחא אל"פ פ' תליה
אם יראה ולא לא יראה סטורין ומאי
טעא אי"ן די רחשה פוך י"א יום
דממחא משכב ומשכב ור"ג דלא
רחשה לרב סגא מיהו לא דמי דהתם
משום די רחשה סתיגה ולכך החמירו
בלא רחשה אבל זב' אפ"ו יראה לא
יסתר לך כהן אל"פ פ' טעא אי"ן די
טעלה יום שלאחר י"א יום ושמשא
ורחשה דממחא משכב ומשכב בלא
תליה אור"י דהתם נמי אין סתיגה
וליה פירוש דפרשין דרחשה ל"ו
דלאמרי רחשה שא"י אבל לא רחשה
תולין שוין רחשה ואל"פ תלי
לוג שנת [ג] ורביעי יין לגכ"ר .

נראה דהכי שמש מרביה וגרסינהו א"ר ר"ע חק עליו מכל שלשה אלה
דאמר לקמן גבי אחד עשר יום הלכתא לר' אלעזר בן עזריה קרא
לרבי עקיבא והוא הדין נמי דבשלישי פליגי אור"י דלא לשכחן :
ר"ב יוחנן אמר הלכה אחד עשר . תימה במאי פליגי ר' יוחנן ור"ל
הא רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא בתשטין הימים שבתוך
אחד עשר דשיכ"ח ביה וזכה אבל בשמור אחד עשר לא איירי כלל וכן
משמע מדפרין לקמן גבי קראי נינהו ואי איירי בהלכתא אחד עשר
לישני קרא למנין הימים שהיא זכה והלכתא לשמור אחד עשר ויש לומר
דודאי הלכה דקאמר רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא במנין הימים
דשיכ"ח ביה וזכה ור"ב יוחנן ור"ל כבכר"ה בעלמא פליגי דרבי יוחנן קאמר
כיון דיוס שאחר י"א הוא גזוזת אין י"א לרין ספירה (ג) ור"ל כב"ר
דאפ"ו שמור אי"ן בעשה לעשירי כיון דאי"ן ראי להלקרף לזכה גדולה לזכה אל"פ ב' ימים והשתא ניהא דהש"ס פריך שפיר קראי טעא :

שלאחריו ושמשא אח ביהא ור"כ רחשה
רחשה לרב סגא מיהו לא דמי דהתם
משום די רחשה סתיגה ולכך החמירו
בלא רחשה אבל זב' אפ"ו יראה לא
יסתר לך כהן אל"פ פ' טעא אי"ן די
טעלה יום שלאחר י"א יום ושמשא
ורחשה דממחא משכב ומשכב בלא
תליה אור"י דהתם נמי אין סתיגה
וליה פירוש דפרשין דרחשה ל"ו
דלאמרי רחשה שא"י אבל לא רחשה
תולין שוין רחשה ואל"פ תלי
לוג שנת [ג] ורביעי יין לגכ"ר .